

To dla mnie prawdziwy zaszczyt, że wraz prymasem Wojciechem Polakiem mogę zainauguować Colloquium Charitativum Novum. Nawiązuje ono do braterskiej dysputy, która toczyła się w Toruniu, w tej sali [Ratusza Staromiejskiego], w 1645 roku. (...) Rzeczpospolita obojga narodów dała przykład Europie, jak unikać wojen i jaką siłę może mieć szczerzy, braterski dialog. W Toruniu do tradycji bratniego dialogu nawiązano [po raz pierwszy] w 1995 roku, kiedy zainauguowano wieloletni cykl debat Colloquia Toruniensia.

Colloquium Charitativum Novum to odpowiedź na problemy współczesnego świata. Świata, który usiłuje odnaleźć drogę wyjścia z pogłębiającego się kryzysu wartości. Który zmierza, [albo] już jest w stanie globalnego konfliktu i licznych wojen, jak [ta] za naszą wschodnią granicą. Ukraina została zaatakowana przez rosyjskich najeźdźców z pogwałceniem wszelkich międzynarodowych zasad, na naszych oczach codziennie giną [tam] dzieci i dorośli. (...)

Kryzys wartości to również kryzys autorytetów. Zagłusza się ich głos lub relatywizuje. Trzeba więc dotrzeć na nowo do źródła prawdy i odpowiedzieć [sobie] na pytanie: czy istotnie (jak wydaje się, że sądzi większość ludzi) jest nim człowiek, czy [też może] człowiek jedynie posiada przywilej do jej odkrywania? Zdaje się, iż ilekroć ludzkość doświadcza gorzkiej prawdy o tym, czym jest pycha, szybko o tym zapomina. Gubi punkt odniesienia i musi znów szukać na nowo tego, co zatraciła. Trzeba więc, aby w Toruniu - i wszędzie na świecie - stawiać to pytanie, zanim dojdzie do tragedii: wojen i totalitaryzmów. Trzeba nam dialogu, bo tylko on upowszechnia i pogłębia prawdę.

[Nasze] Colloquium wplata się w ciąg zdarzeń, które koncentrują się wokół św. Jana Pawła II i Mikołaja Kopernika. W 1999 roku w Toruniu byliśmy świadkami niezwykłego dialogu [myśli] tych dwóch wielkich Polaków. Dialogu, który wciąż trwa: fides et ratio jako dwa skrzydła dające pełnię kontemplacji prawdy.

Inauguracyjny wykład wygłosi nasz znamienity gość, pani profesor Marta Cartabia, która jest również laureatką tegorocznej Nagrody Mikołaja Kopernika Fides et Ratio. Dziękuję pani profesor zarówno za dzisiejszy wykład, jak i za to, że przyjęła naszą nagrodę. Wyznacza pani tym samym przyszłość [naszego] Colloquium, [bo założyliśmy, że] będą się one za każdym razem koncentrować wokół tematów zaproponowanych przez kolejnych laureatów.

Księżu prymasie, księżu kardynale, księżu biskupie naszej diecezji [toruńskiej], panie profesorze Weiler, pani premier! - dziękuję za zaufanie jakim obdarzyli państwo nasze województwo i że razem możemy współtworzyć to nowe dzieło.

Dziękuję moim współpracownikom: koordynatorowi Pawłowi Bonieckiemu z całym zespołem Urzędu Marszałkowskiego, księdzu profesorowi Piotrowi Roszakowi i profesowi Michałowi Białkowskiemu, a także wielu innym [zaangażowanym w przygotowanie Colloquium].

Nade wszystko dziękuję prelegentom, zamienionym gościom, wszystkim uczestnikom naszego spotkania.